

Forbindelse. Naar det ærede Medlem vil insinuere, at jeg skulde have udtalt, at Østasiatisk Kompagni vil udbytte de „gule“ og Østasiaterne for at tjene Penge, saa tænker det ærede Medlem vist ikke paa, hvordan Østasiatisk Kompagni arbejder. Det er et Selskab, der arbejder i skrap Konkurrence med store Verdensfirmaer. Skal man tale om Handelstalent, Handelsgeni og Forretningsdygtighed, hvad blive saa Sukkerfabrikkerne ved Siden af Østasiatisk Kompagni? Dette kæmper med de største engelske, tyske og japanske Dampskibsselskaber, der gaa mellem Østen og Europa. At et lille Land som Danmark opretter en saadan Handels- og Skibsforbindelse, kalder jeg genialt, og det kan ikke kaldes for en ublu Udplyndring. Der arbejdes under fri Konkurrence med andre Selskaber, men her, hvor et Selskab indenfor Landets Grænser i Læ af Toldbeskyttelse uhindret kan plyndre Befolkningen, kan man tale om Handelstalent, men ogsaa om Handelsrøvere.

Jeg vil i denne Forbindelse gøre en Bemærkning til det ærede Medlem (N. P. Jensen), der bebrejdede mig, at jeg i Gaar havde givet det Udseende af, at De danske Sukkerfabrikker arbejdede ulovligt. (N. P. Jensen: Nej). det ærede Medlem sagde det ikke rent ud, men han sagde, at de intet ulovligt havde foretaget sig, og det var sagt ligesom bebrejdende overfor mig. Jeg vil dertil sige, at det er et stort Spørgsmaal, hvorvidt det kan kaldes for fuldt ud ærligt, hvad der foregik i 1909, den Gang Direktør Rée og Landmandsbankens nuværende Førstedirektør, Hr. Glückstadt, indfandt sig paa Sukkerfabrikernes Kontor og sagde til Hr. Hagemann: De vil ikke give os Friaktier, nu vel, vi lade Dem vide, at vi have Majoriteten af Aktierne i Lommen, og hvis De ikke vil med det gode, gaa vi til Generalforsamlingen og tvinge Dem til at gøre det. Jeg skulde mene, at i almindelige Forhold vilde slet blive stemplet som Pengeafpresning, det er meget muligt, at det her er fuldt ud juridisk lovligt, men moralsk vil det aldrig kunne blive forsvarligt. Men det har sin Interesse nu efter denne Debat at vide, at det ærede Medlem fra Kellerup, der repræsenterer Flertallet, finder den nuværende Ordning i alt væsentligt tilfredsstillende. Der har ikke lydt nogen Anklage fra det ærede Medlem mod Selskabet, ikke lydt nogen Beklagelse fra det ærede Medlem over de Forhold, hvorunder Roesukkerindustriens Arbejdere leve. Det ærede Medlem finder det i sin Orden, at Aktionær-

erne vedblivende hæve 20—30 pCt. i Udbytte, at Borgerne betale de høje Sukkerpriser, og at Arbejderne faa en ussel Løn. Det er Resultatet af Debatten. At Højre paa Forhaand billiger og er glad for saadanne Tilstande, det vidste man, thi det er Højres Opgave her i denne Verden at værne om dem, der have de store Indtægter, og dem, der have de store Formuer, og det kan ikke forundre nogen, at Højre rykker frem, naar en saa udmærket Klasse Medborgere som Sukkeraktionærernes Interesse er i Fare. Men det undrer mig, at en Landborepræsentant som det ærede Medlem fra Kellerup og hans Venner ikke saa skarpt, som de gjorde det i gamle Dage, før de kom til Magten, staa frem og tale den store Befolknings Interesser overfor Pengemagtens.

Sigvald Olsen: Til det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow) vil jeg sige, at den intelligente Opfattelse, som han talte om, jeg havde haft af hans Udtalelser, maa han skrive paa sine egne Standsfællers Regning, thi deres Optræden og deres Udtalelser ved forskellige Lejligheder have berettiget mig til at fremsætte mine Udtalelser paa den Maade, jeg har gjort. Naar det ærede Medlem siger, at han ikke vilde handle saaledes, noterer jeg det med Glæde.

Naar det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) sagde, at han var glad ved, at vi — og ved „vi“ mente han vel Tingets Flertal — nu havde faaet konstateret, at Socialdemokraterne i Virkeligheden vilde have Ekspropriation af Jorden, maa jeg henvise ham til vort Program, til Rigsdagsaarbogen, hvor Programmet er trykt; han vil da se, at det er et gammelt og et af vore første Programpunkter, at Staten skal overtage Produktionsmidlerne og Jorden som Samfundseje, der er ikke noget nyt heri. Det forbyr, at en Mand, der baade som Lærer, som Nationaløkonom og som fremragende Politiker har deltaget saa meget i det offentlige Liv, ikke kender vort Program. Hvad man end mener om vort Program, burde man kende det, naar man vil diskutere det.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem kan være ganske rolig, jeg har kendt det Program i lang Tid, men i de senere Tider har det aldrig været muligt at faa de ærede Medlemmer til at snakke om deres Program, de have holdt det paa Afstand, de have talt, som om Ekspropriationen var skudt ud i Fremtiden, som noget, der maaske kunde komme ad Aare, men ikke nu. Nu have vi